

ECLI	ECLI:NL:RVS:2025:351
Datum uitspraak	30 januari 2025
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 21 juni 2023 heeft de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Volledige tekst

202402352/1/V2.

Datum uitspraak: 30 januari 2025

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

de minister van Asiel en Migratie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Arnhem, van 10 april 2024 in zaak nr. NL23.18804 in het geding tussen:

[de vreemdeling]

en

de minister.

Procesverloop

Bij besluit van 21 juni 2023 heeft de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij uitspraak van 10 april 2024 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van de uitspraak.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris hoger beroep ingesteld.

De vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. I.M. Zuidhoek, advocaat in Gieten, heeft een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

Overwegingen

1. De vreemdeling heeft de Afghaanse nationaliteit. Hij is opgegroeid in Iran en verblijft sinds

2016 in Europa. Hij heeft aan zijn asielaanvraag ten grondslag gelegd dat hij niet naar Afghanistan kan terugkeren, omdat hij afvallig, verwesterd en Hazara is.

2. De minister klaagt in zijn enige grief over het oordeel van de rechtbank dat hij nader onderzoek had moeten verrichten naar de risico's die uit het Westen terugkerende Afghaanse asielzoekers lopen.

2.1. In de uitspraak van 20 november 2024, ECLI:NL:RVS:2024:4648, onder 12 tot en met 12.2, heeft de Afdeling geoordeeld dat uit informatie uit openbare bronnen niet volgt dat vreemdelingen die in een westers land hebben verbleven, alleen al om die reden een reëel risico op ernstige schade lopen als zij vrijwillig terugkeren naar Afghanistan. Vreemdelingen die vrijwillig terugkeren naar Afghanistan na een verblijf in het Westen, zijn daarom niet aan te merken als groep die een reëel risico op ernstige schade loopt. De minister betoogt terecht dat hij geen nader onderzoek hoeft te doen naar de risico's voor Afghaanse vreemdelingen die terugkeren uit Europa. De grief slaagt.

3. Het hoger beroep van de minister is gegrond. De uitspraak van de rechtbank wordt vernietigd. De Afdeling wijst de zaak naar de rechtbank terug om door haar te worden behandeld, waarbij de rechtbank het oordeel van de Afdeling in deze uitspraak in acht neemt (artikel 8:115, eerste lid, aanhef en onder b, van de Awb). De rechtbank zal zich hierbij in elk geval nog moeten uitlaten over de beroepsgronden, die de vreemdeling heeft aangevoerd over zijn Hazara-afkomst en het risico op toegedichte afvalligheid of verwestering. De minister hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;

II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank Den Haag, zittingsplaats Arnhem, van 10 april 2024 in zaak nr. NL23.18804;

III. wijst de zaak naar de rechtbank terug.

Aldus vastgesteld door mr. M. Soffers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van L.W. Lagaaij LLM, griffier.

w.g. Soffers

lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Lagaaij

griffier

Uitgesproken in het openbaar op 30 januari 2025

307-1127